

[Edvard Sørensen.]

høvet udskrives paa de kommunale Indkomster. Der maa sikkert ogsaa ske Ændringer i den sognekommunale Udskrivning. Hvad Dækningen af de heraf flydende Udgifter angaar, vilde det vel være naturligt, at den skete igennem en Tillægsskat til Indkomstskatten, da denne er det bedste Udtryk for Bæreevnen. Men har Regeringen andre Dækningsmaader at foreslaa, er vi villige til at drøfte disse.

Jeg tror, det vilde være formaalstjenligt, at den her ganske løst skitserede Løsning af Sagen blev optaget til en nøje Prøvelse og Undersøgelse, og at man ikke i Høj og Hast gennemfører Lovforslaget, som efter min Mening ikke tilstrækkelig effektivt løser Spørgsmaalet, men derimod, gennemført, vanskeliggør en tilbunds-gaaende Løsning af Opgaven. Til en saadan tilbunds-gaaende Drøftelse erklærer mit Parti sig rede.

Kristen Amby: Det Lovforslag, som vi knapt naaede at faa behandlet i Fjor, har den højtærede Indenrigsminister fremsat i Virkeligheden uændret. Det første Spørgsmaal, jeg synes, der melder sig, er egentlig det politiske: Skal det være et Diktat, dette Forslag? Er det Meningen at sige til Landet og til Rigsdagen: Nu har vi faaet den hele Magt, nu skal det gennemføres, saadan som vi fremsatte det i Fjor, i væsentlig Grad uændret? Det forekommer mig næsten, at dette, at Ministeren har fremsat det saa at sige i samme Skikkelse, tyder paa, at det skal være et Diktat, for der blev dog gjort adskillige saglige Indvendinger i Fjor ved Behandlingen her i Salen, og i øvrigt ogsaa i Udvalget, fra Oppositionens Side, Indvendinger, som ogsaa fandt nogen Lydhørhed hos Regeringspartierne Medlemmer.

Men Ministeren har ikke taget det ringeste Hensyn til de Argumenter, der da blev fremført, saa alt tyder altsaa paa, at det er et Diktat, og saa ved vi, det bliver gennemført — man maa da formode, Ministeren har Magt til at faa de 2 Partiernes Medlemmer til at stemme for det —, og det betyder vel ogsaa, at det maa gennemføres inden Nytaar; det er da vist nødvendigt, hvis det, som det efter Forslaget aabenbart er Ministerens Mening, skal virke allerede i det kommende Aar for Kommunerne. Man skal benytte det for Aaret 1935—36, og det skal komme til Udtryk i Kommunernes Regnskab for Aaret 1937—38. Det vil med andre Ord sige, at et saa principielt gennemgribende Lovforslag, som i

Fjor lige naaede at blive fremsat — og vi holdt nogle enkelte, ganske faa Møder med Ministeren —, nu fremsættes væsentlig uændret, og at det skal gennemføres saa hurtigt, at der heller ikke i Aar kan blive Tid til nogen ordentlig Behandling i Udvalget.

For saa vidt var der ikke Grund til for Oppositionen at gaa ind paa en nærmere Argumentation angaaende Lovforslaget, men jeg synes nu alligevel, at det kan være hensigtsmæssigt igen at understrege, paa hvilke Punkter Ministerens Forslag er uheldigt. Efter min Mening er det uheldigt principielt, fordi det yderligere understreger Udviklingen bort fra det kommunale Selvstyre, og dernæst er det uheldigt, fordi det indfører nye Skatteprincipper, saadan i en Slags Bisætning, og i høj Grad da uheldigt, naar Regeringen har bebudet ved sin Chef, at der skal nedsettes en Skattekommission, der skal tage hele dette Problem op til Behandling om Forholdet mellem Stats- og Kommuneskat, Forholdet mellem indirekte og direkte Skat, mellem fast Ejendomsskat og personlig Skat, maaske ogsaa Spørgsmaalet om, i hvilken Grad der kan være Tale om kommunal Formueskat.

Det er da helt urimeligt i dette Lovforslag, som af Ministeren i høj Grad karakteriseres som et Ambulancelovforslag, som nødvendigt af Hensyn til daarligt stillede Kommuner, i en Slags Diktat at indsette nye Regler for dansk Skattelovgivning, naar det er bestemt, at der skal nedsettes en Kommission til at behandle netop det principielle i dette Spørgsmaal. Ministeren vil ikke benægte, at netop Indførelsen af kommunal Formueskat og fælleskommunal Ejendomsskyld- og Grundskyldskat i høj Grad er et Principspørgsmaal, før øvrigt ogsaa i højere Grad et Principspørgsmaal end et økonomisk Spørgsmaal efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger for os nu.

Endvidere er hele denne efter min Mening indgribende Lovgivning principielt slet ikke nødvendig for at komme de daarligt stillede Kommuner til Hjælp. Det har vist sig, at Rigsdagen ogsaa under andre Magtforhold har været villig til — somme Tider Regeringspartierne med 2 Oppositionspartier, somme Tider kun med et af dem — at gennemføre at give de daarligt stillede Kommuner en ret udstrakt Hjælp, og Ministeren fik jo i Fjor — han kan saamænd ogsaa godt faa det i Aar igen — Tilsgagn om, at Oppositionen vilde stille sig velvilligt i den Udstrækning, der var fornuftig. Man har ogsaa baade fra Partiet